

Ho hem de dir i repetir fins que arrela a l'esperit de tots: "La sinodalitat ha vingut per a quedar-se". Parròquies, diòcesis i demés realitats eclesials hem d'aconseguir ser cada vegada més corresponsables. Tots som responsables de la vida de l'Església i, com a responsables que som, hem de caminar junts.

L'11 de març, quan just feia un mes de l'ingrés al Policlínic Gemelli de Roma, el Papa Francesc, sorprenent i captant l'interès de l'opinió pública, comunicava una Assemblea eclesial a celebrar l'octubre del 2028. Sorprenia sols relativament perquè és una de les seves principals apostes troncal's que inicià el 2015. El Papa porta al cor: "Caminar junts és un concepte fàcil d'expressar, però no tan fàcil de posar en pràctica". El Sínode de la Sinodalitat, que el Papa convocà el març del 2020, ens convida i impulsa a la participació de tots. La sinodalitat no ha de quedar en un llibre dipositat a una estanteria de casa, de parròquia, del bisbat. La sinodalitat ha d'aterrar en reformes concretes. Aquesta participació i missió, aquest "caminar junts", l'hem d'assumir com un procés d'acompanyament i avaluació que exigeix un compromís directe, tant de les Esglésies locals com dels episcopats nacionals i dels fòrums continentals i internacionals.

Aquest nou estil de ser Església, ens demana a tots, sense excepcions, principalment una conversió personal i pastoral. Si no aconseguim aquesta conversió, no tindrà sentit i no aconseguirem qualsevol intent de reforma estructural, doctrinal o canònica. Per açò, el Papa parla de "processos". Res seriós es canvia ràpidament. Prou ho reconeixem quan ens adonam i patim resistències contra la sinodalitat. Hem d'aconseguir una conversió sinodal personal i pastoral interpretada com una segona recepció del Concili Vaticà II.

L'Assemblea Eclesial a Roma l'octubre del 2028, manifestarà la plena ciutadania del Poble de Déu que augurava el Vaticà II. Assemblea que inclou una presència més destacada de preveres, religiosos, laics i, per tant, de dones. Una carta firmada pel cardenal Mario Grech parla de la intenció d'aquesta nova Assemblea: "La sinodalitat ha de ser cada vegada més compresa i viscuda com una dimensió essencial de la vida ordinària de les Esglésies locals i de tota l'Església. A més, l'Assemblea del 2028, té també com intenció reenganxar a les diòcesis que fins ara no s'han pres prou seriosament ni aquest Sínode ni aquest camí sinodal". I accentua el cardenal Grech: "No és suficient un document a fi que el que ha sorgit en les dues fases del procés sinodal s'implanti en la vida de l'Església. Hem d'aconseguir un exercici de responsabilitat; més encara, de gran corresponsabilitat. Esteim cridats a garantir que tots els membres del Poble de Déu siguin subjectes actius de la vida eclesial, i esteim cridats, també, a indicar el camí de cada Església sobre la base d'aquesta capacitat reconeguda, que és necessari recolzar i capacitar".

Hem de tenir ben present que sols serem sinodals eclesialment si ens proposam ser-ho personalment. Sols si avançam amb l'interès personal de ser més sinodals, aconseguirem també ser-ho eclesialment. Com ens ha dit el bisbe Gerard: "Crec que aquí a Menorca combregam amb aquesta manera de pensar i esteim caminant en aquest sentit. Només basta contemplar l'organigrama diocesà per veure com es reparteixen les diferents responsabilitats entre tots els membres del poble de Déu: laics, vida consagrada, diaques, sacerdots i bisbe. Però hem de continuar aprofundint i avançant".

Atesa la importància de la crida que se'ns fa, intentem entre tots, parròquies, comunitats, associacions, etc., intensificar el nostre interès i pregària per aconseguir el que l'Esperit ens demana en aquesta hora de l'Església.

Tenir interès a favor d'aquesta tasca no és una actitud secundària sinó essencial. Tenir interès és la roda principal de la màquina del món. Sols som capaços d'aconseguir el que ens motiva realment. És sorprenent adonar-nos que quan una cosa ens interessa, tot sembla conduir-nos cap a ella.

El que se'ns demana, fer que l'Església sigui cada vegada més sinodal, és tan important que ens ha de motivar a tots, no sols a alguns. Ens ha de motivar a formar part activa de l'Església fem-nos-hi presencialment presents en tots els àmbits: celebració, servei, formació, reflexió, diàleg, opinió... Siguem cristians actius, desperts. Siguem cristians sempre presents i desperts.